

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 522/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2012 predbežne prerokoval návrh Mgr. K. T., B., zastúpeného JUDr. M. K., Advokátska kancelária, B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/41/12-K z 26. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Mgr. K. T. o d m i e t a ako oneskorene podaný.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 20. augusta 2012 doručený návrh Mgr. K. T., B. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/41/12-K z 26. júna 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Z obsahu návrhu a súvisiacich príloh vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľovi pokutu na základe toho, že ako verejný funkcionár, bývalý štátny tajomník Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), porušil povinnosť podať v stanovenej lehote oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného

záujmu“), keďže v rozpore s povinnosťou podať oznámenie v lehote do 31. marca 2012 ho podal až 24. mája 2012.

Výbor uložil navrhovateľovi pokutu podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, a to vo výške 1 397,21 €.

Navrhovateľ v odôvodnení návrhu adresovanom ústavnému súdu okrem iného uviedol, že vo svojom vyjadrení z 21. mája 2012 oznámil výboru, *„že povinnosť podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z. splnil v ustanovenej lehote, keď majetkové priznanie za rok 2011 podal k 31.12.2011, avšak podľa ustanovení zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Inými slovami, povinnosť si Mgr. K. T. splnil, avšak podľa iného, nesprávneho zákona“*.

Podľa navrhovateľa *„výbor... skonštatoval, že ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z. neumožňuje zbaviť zodpovednosti za jeho porušenie z dôvodov uvedených v liste Mgr. K. T.“*.

Navrhovateľ ďalej prezentuje názor, že *„... je hlavným účelom Výboru NRSR pre nezlučiteľnosť funkcií chrániť spoločnosť pred zneužívaním funkcií verejných funkcionárov vo vlastný majetkový prospech na úkor štátu... Prostriedkom k výkonu tejto funkcie je aj inštitút konania vo veci porušenia ustanovení čl. 7 zákona 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z.“* Navrhovateľ sa domnieva, že *„Výbor NRSR pre nezlučiteľnosť funkcií by nemal k tomuto inštitútu pristupovať formálne...“* a *„by mohol uplatniť širšiu interpretáciu čl. 9 ods. 12 ústavného zákona a v prípadoch, v ktorých nebolo preukázané úmyselné porušenie zákona alebo došlo k omylu v konaní, tak ako v hore uvedenom prípade, rozhodnúť o zastavení konania. Výbor NRSR pri tom môže uplatniť právnu fikciu a konštatovať, že porušenie povinnosti verejným funkcionárom nebolo preukázané.“*

Na základe uvedeného navrhovateľ ústavný súd žiadal, aby napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 73b ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) zrušil.

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa uznesenia sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona o ústavnom súde o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasledujúcich ústavného zákona sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z obsahu návrhu a jeho prílohy tvorenej namietaným rozhodnutím ústavný súd zistil, že 3. mája 2012 výbor začal proti navrhovateľovi, ktorý bol v služobnom úrade ministerstva v štátnozamestnaneckom pomere od 1. apríla 2011 do 30. apríla 2012, konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, a to na základe uznesenia výboru č. 34 z 3. mája 2012. Napadnuté rozhodnutie výboru bolo podľa oznámenia výboru navrhovateľovi doručené 17. júla 2012.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 57 ods. 1 OSP do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 3 OSP lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je potrebné podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. V danom prípade skutočnosťou určujúcou začiatok lehoty je dátum doručenia napadnutého rozhodnutia navrhovateľovi (17. júl 2012), lehota na podanie návrhu začala plynúť 18. júla 2012 a posledným dňom lehoty bol 16. august 2012.

Navrhovateľ však svoj návrh odoslal na poštovú prepravu ústavnému súdu 17. augusta 2012, teda po uplynutí lehoty ustanovenej čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Ústavný súd preto posúdil predložený návrh ako oneskorene podaný a z tohto dôvodu ho odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd nad rámec poznamenáva, že aj v prípade včasnosti podania návrhu, argumentáciu navrhovateľa (pri splnení ostatných podmienok vydania napadnutého rozhodnutia výboru), že si povinnosti uložené ústavným zákonom o ochrane verejného

záujmu splnil „na základe iného, nesprávneho zákona“, by musel už prima facie posúdiť ako právne irelevantnú, a teda návrh odmietnuť a napadnuté rozhodnutie výboru potvrdiť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2012